

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 341. Okólnik T. 54 Ministerstwa Skarbu z dnia 14 listopada 1935 r. L. D. IV. 30733/2 35 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 951 p. 3 i 1164 p. 4 tar. cel.).

Poz. 342. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 7 listopada 1935 r. L. D. IV. 28695/3/35 w sprawie przewozu samochodami Poczty przesyłek pocztowych przez granicę celną.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ograniczeniach obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskimi. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 listopada 1935 r. Nr. 82, poz. 510).

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 października 1935 r. w sprawie oznaczenia liczby sędziów śledczych do spraw wyjątkowego znaczenia w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 listopada 1935 r. Nr. 80, poz. 496).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

341.

OKÓLNİK T. 54 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 listopada 1935 r.

L. D. IV. 30733/2/35

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 951 p. 3 i 1164 p. 4 tar. cel.).

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych, Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) wyjaśnia się, co następuje:

1) Gwoździe żelazne ochronne t. zw. „harpunowe”, służące do wbijania w podeszwy obuwi wojskowego, turystycznego i t. p., w celu zabezpieczenia tych podeszew od ścierania się, należy clić w/g poz. 951 p. 3 lit. odp. taryfy celnej jako „gwoździe inne”, z ewentualnym zastosowaniem uwagi 1 do tej pozycji, o ile pokryte są materiałami przewidzianymi tą uwagą.

Gwoździe te wykonane są z jednego kawałka żelaza, posiadają krótką nóżkę w kształcie harpuna, główkę zaś półkulistą, stożkową, piramidálną i t. p.

2) Świdry (wierćta) dentystyczne należy traktować jako narzędzia dentystyczne osobno niewymienione i clić w/g poz. 1164 p. 4 lit. odp. taryfy celnej.

Świdry te, nadchodzące w specjalnych opakowaniach drewnianych, zawierających do 12 sztuk włącznie świdrów umieszczonych w wyżłobionych gniazdkach, należy clić, na podstawie art. 5 p. 10

rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przewozowej z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85/1932 poz. 732), łącznie z tem opakowaniem.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

—oOo—

342.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 listopada 1935 r.

L. D. IV. 28695/3/35

w sprawie przewozu samochodami Poczty przesyłek pocztowych przez granicę celną.

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych, oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Na podstawie art. 57 i 75 prawa celnego Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) Przewóz przesyłek pocztowych samochodami Poczty przez granicę celną może się odbywać tylko na tych drogach celnych, które zostaną w tym celu wyznaczone przez właściwą terytorjalnie Dyrekcję Cel w porozumieniu z krajowym (polskim względnie gdańskim) Zarządem Pocztowym.

2) Jeżeli na skutek porozumienia będą dopuszczone do przewozu przesyłek pocztowych przez granicę celną samochody pocztowe państwa sąsiedniego, ustala się następujący tryb postępowania:

a) Samochody pocztowe zagraniczne podlegają odprawie warunkowej, przyczem termin ostatecznego wywozu spowrotem zagranicę takich samochodów ustala się na okres jednego roku od daty odprawy. Termin ten może być przez Dyrekcję Cel przedłużany na dalsze okresy jednoroczne, jednak tylko w czasie trwania porozumienia z Zarządem Pocztowym państwa sąsiedniego, co do przewozu przesyłek pocztowych.

b) Na dowód dokonanej odprawy warunkowej zagranicznego samochodu pocztowego urząd celny wyda zaświadczenie przewidziane w § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 387), które uprawnia do częstokrotnego przekraczania granicy celnej na drogach celnych wyznaczonych w/g ustępu 1 niniejszego okólnika.

3) Dla samochodów pocztowych krajowych, przewożących przesyłki pocztowe z kraju do państwa sąsiedniego, urząd celny wydaje zaświadczenie przewidziane w § 27 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych.

4) Na zaświadczeniach dla samochodów pocztowych, wydanych według ust. 2 p. b. i ust. 3, nie wymaga się każdorazowego odnotowywania wjazdu i wyjazdu samochodów; wymagane jest tylko odnotowanie w zaświadczeniu ostatecznego wyjazdu zagranicznego samochodu pocztowego. Ulgi powyższe nie zwalniają urzędów celnych od obowiązku każdorazowego zbadania, czy na podstawie wydanych zaświadczeń kursują przez granicę celną właściwe samochody.

5) Przy odprawie warunkowej samochodów pocztowych, przewidzianej w ust. 2 p. a, Dyrekcje Cel mogą przyjąć, zamiast zabezpieczenia celnego, zobowiązanie krajowego Zarządu Pocztowego, że przed upływem okresu ważności warunkowej odprawy samochody zagraniczne będą wywiezione spowrotem zagranicę.

6) W przypadkach gdy samochód przeznaczony do przewozu przesyłek pocztowych ulegnie uszkodzeniu, to celem uniknięcia z tego powodu przerwy w wymianie poczty może być użyty do

przewozu samochód zastępczy. Jeżeli chodzi o samochody zastępcze krajowe, urząd celny wyda zaświadczenie analogiczne do postanowień ust. 3, gdy zaś przesyłki przywiezie samochód zastępczy zagraniczny, urząd celny dokona odprawy warunkowej na podstawie oznajmienia Zarządu Pocztoowego krajowego lub zagranicznego o uszkodzeniu właściwego samochodu i wyda na dowód dokonanej odprawy zaświadczenie według ustępu 2 p. b z ważnością na okres potrzebny do naprawy właściwego samochodu.

7) Odprawione warunkowo zagraniczne samochody pocztowe nie mogą być używane do innych celów, prócz przewozu przesyłek pocztowych przez granicę celną na liniach w tym celu ustalonych. Do samochodów tych mają analogiczne zastosowanie postanowienia §§ 3, 7, 8, 26 ust. 2, 28 ust. 2—3 oraz § 29 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych.

8) Przepis niniejszego okólnika ma zastosowanie również i w tych przypadkach, gdy samochody pocztowe, niezależnie od przewozu przesyłek pocztowych, przewożą również podróźnych.

9) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim” i obowiązuje do odwołania.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 listopada 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ograniczeniach obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskimi.

Na podstawie art. 30 ust. 2 lit. c) i ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz w wykonaniu art. 16 Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 35, poz. 200) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Przywóz do polskiego obszaru celnego wszelkich towarów, przychodzących z Włoch lub posiadłości włoskich, oraz wszelkich towarów pochodzących z Włoch lub posiadłości włoskich niezależnie od miejsca wysłania tych towarów, jest zabroniony.

2) Zakaz ten nie obejmuje:

a) złota i srebra w sztabach i monetach;

b) książek, dzienników i wydawnictw periodycznych, map i wyrobów kartograficznych, nut, drukowanych lub wykonanych innym sposobem graficznym;

c) statku „Batory” oraz urządzeń, wyposażenia i osprzętu a także zapasowych i zamiennych części, wykonanych na mocy umowy z dnia 29 listopada 1933 r., zawartej z Cantieri Riuniti dell Adriatico (stocznia Montfalcone);

d) towarów, służących do budowy samochodów, przywożonych w wykonaniu umowy licencyjnej z dnia 21 września 1931 r., zawartej między Państwem Zakładami Inżynierji i Spółką Akcyjną „Fiat” w Turynie;

e) na zasadzie zezwoleń Ministerstwa Skarbu, również towarów przywożonych w wykonaniu zawartych umów, o ile należność została całkowicie uiszczona dostawcy włoskiemu najpóźniej w dniu 19 października 1935 r.